

Oznanila

Župnija Dobropolje - Videm,
Letnik 49

št. 26, 18. december 2022

BOŽIČ 2022

Ko je Bog v Jezusu stopil na zemljo, je pokazal svojo neizmerno veličino. Človek mu toliko pomeni in ga tako ljubi, da zanj daruje svojega lastnega Sina. On je vse odrešil in vsem odprl možnost stopiti v večno srečo. Nikogar pa ne sili, vsak mora to storiti sam. Da bi letos vsi omogočili Bogu vstop k sebi, vam iskreno želijo vaši duhovniki. Ponosno in veselo praznujmo te velike dogodke in prosimo drug drugemu blagoslova v prihodnje letu.

BOŽIČNA POSLANICA SLOVENSКИH ŠKOFOV

Odprimo srca in sprejmimo Novorojenega

Božič je praznik rojstva Božjega sina. Lukov evangelij skoraj mimogrede pove, da za sveto družino v prenočišču ni bilo prostora (Lk 2.7). Temu dejstvu se čudimo. Morda je bil vzrok za to pomanjkanje sočutja ali strah pred tujci, lahko je bil razlog tudi v neobčutljivosti za stisko bližnjega.

Ob tem se samo od sebe pojavi vprašanje, kako bi bilo, če bi Jožef in Marija potrkala na naša vrata. Bi našli prostor zanju in bi ju sprejeli? Na videz nalključno novico o pomanjkanju prenočišča, ki je sveto družino prignala v hlev, evangelist Janez poglobi in poudari, da je prišel med svoje, vendar ga njegovi niso sprejeli (Jn 1,11).

Božič nas vabi, da se ustavimo, pomislimo nase in na svoje življenje. Kakšni so odnosi, koliko časa si vzamemo za družino, zase in za Boga? Kako praznujemo? Pomembno je, da prepoznamo njegov prihod in da praznovanje v nas obrodi duhovne sadove, za kar moramo odpreti vse čute in pogled v luči vere. Spodbudo za spremembo in rast lahko najdemo pri sv. Pavlu, ki poudarja, naj se ne prilagajamo temu svetu, ampak se preobražamo z obnovo svojega uma, da bomo lahko spoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všeč in popolno (Rim 12,2).

Sv. Pavel govori o prenovi naše notranjosti. Spreobrnjenje, h kateremu smo povabljeni, mora segati v globino našega odnosa z resničnostjo o nas samih. Prosimo Gospoda, da bi postali pozorni na njegovo navzočnost, da bi slišali, kako tiho, a vztrajno trka na vrata našega bitja. Molimo, da bi v notranjosti ustvarili prostor zanj. Prosimo, da bi Novorojenega prepoznali v tistih, po katerih nas najbolj nagovarja; to je po otrocih, trpečih, beguncih, obrobni in revnih tega sveta.

V imenu slovenskih škofov vsem duhovnikom, redovnikom in redovnicam, krščanskim občestvom, Slovencem doma in po svetu ter drugim krščanskim Cerkvam in skupnostim želim blagoslovljen božič. Naj nam praznovanje rojstva Božjega sina prinese miru, veselja in novega upanja.

Msgr. dr. Andrej Saje
(novomeški škof in predsednik SŠK)

IZ ŽIVLJENJA
NAŠE ŽUPNIJE

Praznična Oznanila, ki jih imate v rokah, so do praznika Jezusovega krsta, 8. januarja. V njih so v glavnem vsi božični prazniki. Kjer še cenite lepe

krščanske navade, boste v teh dnevih doživljali veliko medsebojne povezanosti. Družina, ki skupno moli in skupno praznuje, ostaja skupaj in tudi

v preizkušnjah zdrži in doživlja Božjo pomoč. Molitev v družini, kropljenje in pokaditev doma na svete večere pustijo v srcu človeka neizbrisno sled.

Božična devetdnevnica in svete maše bodo po navadi. Ker bo teh veliko, si pogledjte v Oznanila.

Na god svetega Štefana, dan po božiču, bo sveta maša za domovino, saj je v naši državi stanje tako, da smo kristjani dolžni moliti.

OTROŠKI ZBOR

Z velikim naporom je Janezu Gačniku uspelo ustanoviti v Ponikvah otroški zbor, ki pridno vadi in nam bo zapel prvič pred božično sveto mašo v Poni-

kvah ob 22.00. Vabljeni v cerkev pol ure prej, saj se že vnaprej veselimo, da jih bomo slišali. Na Vidmu bo otroški zbor, če le ne bo kaj narobe, zapel nekaj pesmic pri sveti maši na sveti večer ob 17.00.

TRIKRALJEVSKA AKCIJA – KOLEDOVANJE

V božičnem času od praznika sv. Štefana do svetih treh kraljev bodo koledniki po vsej Sloveniji prinašali ljudem veselo novico o Jezusovem rojstvu, blagoslov, božično voščilo, pesem, obenem pa zbirali prispevke, ki so namenjeni za pastoralne in človekoljubne potrebe slovenskih misijonarjev.

Koledniška akcija z geslom »Naše veselje za srečo drugih« je vedno bolj sprejeta med otroki, mladimi in odraslimi, njena prepoznavnost pa se širi tudi z obiski pri lokalnih in državnih predstavnikih oblasti. Akcija povezuje farane med seboj, župnijo in kraj.

Pri nas že vrsto let opravljajo to šolarji. Morda bi začeli misliti tudi na sodelovanje mladine in odraslih. Že na seji ŽPS se bomo o tem pogovarjali, pogovarjajte se pa tudi med seboj.

Zbrane darove je najlepše, da se prinese na praznik treh kraljev pri večerni maši, ko prinesejo svoje adventne da-

rove ravno tako za potrebe misijonov naši šolarji. Upamo, da cel advent zbirate te darove.

Iz seje ŽPS

Na redni seji 12. 12. smo se najprej pogovarjali o devetdnevnici pred Brezmadežno. Ta Marijina pobožnost je v naši župniji zelo stara. Pred leti smo jo posodobili, je pa to veselje Marijinih častilcev, ki se veselijo in prepevajo svoji Materi pred njenim praznikom. Slučajno je bilo enkrat tudi nekaj tujcev, ki se niso mogli načuditi, kako lepo pri nas obhajamo to devetdnevnico. Žal je Marijinih častilcev vedno manj in se bojim, da bomo morali to pobožnost opustiti. Je pa to tudi velika priložnost, da se naučimo kako novo pesem. Toda na vaje prej pridejo le zelo redki, le malokateri pevec, tako da se le stežka naučimo kaj novega. Ker ni nikoli priložnosti, da bi zapeli kake litanije, in te so bile včasih v našem narodu zelo priljubljene, smo dodali še to, kar pa nekoliko podaljša pobožnost. Kaže, da bomo morali to opustiti. Povejte ali napišite svoje mnenje.

Zdi se, da tudi v Cerkev prihaja duh, ko neradi skupaj pojemo in slavimo Boga, ampak imamo raje pobožnosti

v tišini in v temi. Zelo dobro so bile obiskane zornice in to bomo ohranili za prihodnost.

Pogovarjali smo se največ tudi o praznovanjih. Prevladalo je mišljenje, naj se vendarle prazniki nekoliko razlikujejo od navadnih nedelj, saj tudi potice ne pečemo vsako nedeljo. Vsem so všeč družinske maše, ko vsi sodelujemo. Duhovnika vabiva, da molitve, kot so slava in vera ter druge, ki jih molimo skupaj, molimo počasi in glasno, da se vsi zlijemo v en sam zbor. Zelo pohvalno je, da kak pevec vodi petje po mikrofonu, ker tako vsi slišimo in se mu lahko pridružimo.

Predlagano je bilo tudi, da bi bil v postu kdaj križev pot v naravi ali šmarnice na kaki podružnici.

Konferenca dekanijskih duhovnikov ribniške dekanije bo 4. januarja v Dobrepolju. Somaševanje bo v kapeli ob pol desetih. Lepo vabljeni!

REZERVOAR LJUBEZNI – Ana Špan Česen

»Dvanajst nas je bilo, veš, dvanajst ust v tistih naših hribih. In velikokrat smo bili tudi lačni. Lačni, ja.« Tako je babi Anka pripovedovala, ko je sedela na robu postelje svoje najstniške vnukinje, in iz globokih gub njenega obraza

je vel brezčasen mir in vedrina. Njena hrapava roka je božala bled obraz in dolge, temne lase mladenke, ki je še 'včeraj' sedela v njenem naročju in uživala v prijetnem gibanju starega gugalnika. Kako hitro čas beži ...

Črnolasi Piji so besede odzvanjale v ušesih, prevzel jo je pogled na babin obraz in zven njenega nežnega glasu, ki jo je božal z nadaljevanjem: »Tako smo pazili, da smo bili ob maminem klicu pravi čas za mizo. Če si zamudil, so preostale žlice že pridno zajemale iz skupne skledе in ostal si praznega trebuha in solznih oči. Smo se res trudili, da nismo zamudili ...« Babine oči so se rahlo orosile ob težkih spominih, a že trenutek pozneje se je na licu izrisal spokoj. »Imeli pa smo se radi in bili smo srečni. Srečni, ko smo se bosonogi lovili po sadovnjaku za hišo, ko smo skrivaj pomolzli svojo kozico in napolnili želodčke s hranljivo in toplo tekočino, ko smo uspeli najmlajšemu izrezljati pravo lutko iz kosa lesa in jo je potem povsod nosil s seboj ...«

Pijine misli in telo je pretresla ostra bolečina. Zbudila jo je beseda – srečni. Z ostrim tonom je preverila: »Kako ste bili srečni?!« V njej je vrelo. »Revni kot cerkvene miši, večkrat lačni kakor siti in vi ste bili srečni?!« Babi Anka se je mirno odzvala: »Da, bili smo srečni. Težko verjameš? Zakaj?« Iz mladenke je privrelo: »Ker že mesece tavam v temi, ne vidim smisla življenja ...« Težke besede so prihajale iz ust nekoč nasmejane deklice, ki je zdaj ihtela. »Najraje bi le zaspala in se nikoli več zbudila.«

»Težke misli te težijo, ljuba moja. Pridi z menoj v kuhinjo. Pripravila nama bom skodelico dišečega čaja – tistega tvojega najljubšega.« Pijo je zamikal vonj cimeta in klinčkov, ki se ji je prikradel v spomin, a je telo ni ubogalo. Oči so za trenutek izkazale voljnost, se nato orosile in zaprle. »Ne

bo šlo.« Obrnila se je stran in se zvila v majhen klobčič.

Babico je ob videnem močno stisnilo pri srcu in hitro je dejala: »Nič ne de. Bom čaj prinesla kar sem in bova ob skodelici poklepetali.« Ni se zavedala, kakšen izziv je pred njo. Skuhati čaj v kuhinji, kjer človek še omarice ne zna odpreti, štedilnik pa je videti kot en ogromen ekran, ki ga je nemogoče prižgati. Po mnogih neuspešnih poskusih je vendarle ugotovila, da ima čudežen dotik, ki ne le da odpira omarice, ampak tudi prižge štedilnik. Ko je čakala, da zavre voda, je z občudovanjem ogledovala čudovito bivališče svojega sina. Kot iz kakšne revije. Vse tako moderno in lepo. Pripravila je obljubljeni čaj in se hitro vrnila k Piji v sobo, ki je še vedno hlipala.

Opojne vonjave so v Piji prebudile prijetne spomine na vse zimske počitnice, ki jih je vedno preživljala pri babici. Zbrala je moč, da je dvignila svoje brezvoljno telo in se zazrla v babin obraz. Hvaležno je segla po dišeči skodelici in ob srebanju vročega napitka je babi Anka nadaljevala: »Naučili smo se veseliti res drobnih stvari, drug drugemu smo ves čas pomagali in kljub temu da smo imeli zelo malo, smo imeli srce polno ljubezni in zavedanja, da smo ljubljени.«

Ob tem zadnjem stavku je Pija eksplodirala: »Torej bi bilo najbolje, da grem ven med klošarje in bom tam našla srečo!« Babi se je nasmehnila: »Morda to sploh ni slaba ideja – bi te jutri pospremila in bova videli, kako in kaj je s tem.« »Prav.« In tako se je pogovor končal, kajti Pija se je obrnila v steno in umolknila. Čez čas se

je njeno dihanje umirilo in očitno je bilo, da je zaspala.

V Ankinih mislih se je pletla cela paleta vzporednih zgodb, ki so ji težile dušo in srce. Kako sta s sinom izgubila stik, kako ni zmogla snahinih kapric in kako se je v užaljenosti odmaknila od vsega in vseh, tudi od tiste ljubke male deklice, ki je uživala v njenem naročju. Prevzemala jo je velika žalost, tekle so solze ob misli, da je morda s temi odločitvami in dejanji prispevala delček v mozaik trpljenja te mlade dušice, ki jo je tako ljubila.

Dolgo v noč je premlevala zgodbe preteklih let in spoznala, da sta sin in snaha morala pogoltniti velik cmok, ko sta jo poklicala in povabila, da teden, ko bosta odsotna, preživi s Pijo. Saj bi lahko, kot običajno, najela varuško. A sta se odločila drugače. Ko je presenečeno pristala na njuno povabilo, sta dan pozneje, po več mesecih, prišla celo na obisk. Skrušeno sta ji tedaj razložila, kako njuna deklica trpi in z njo trpita oba. In ob dogodkih tega dne je to trpljenje zelo dobro podoživela in razumela tudi Anka. Noč je bila dolga, spanca pa od nikjer. Prebirala je jagode na rožnem vencu kot že dolgo ne in vneto prosila. Hkrati je v mislih kovala načrt naslednjega dne in upala, da uspe.

Oprtani z dvema vrečama toplih oblačil ter nekaj prigrizki sta se naslednje popoldne res odpravili v park, kjer so se zadrževali brezdomci. Hodili sta v tišini – Pija s trdno željo, da se jim pridruži, Anka z velikim upanjem, da ... Ko sta prišli skoraj do cilja, je kot naročen pristopil starejši brezdomec in ju vprašal, ali imata morda kakšen

šal in evro odveč. Bil je videti precej neugleden in tudi vonjave, ki so se širile, niso bile prav prijetne. Pija je odvrnila, da ima šal in kapo, ter mu zraven iz svoje denarnice stisnila še nekaj evrov, Anka pa je dodala še piškote. Ob njegovem iskrenem zahvaljevanju so načeli pogovor in prav kmalu sta bili deležni njegove zgodbe. Pretresla ju je. Globoko pretresla. Kar njemu sta izročili vreči in namesto naprej sta se brez besed odpravili domov.

»Babi, kdaj greva?« je zelo zgodaj zazvenel Pijin glas. Takoj po zajtrku sta še malo 'pospravili' po omarah in se zopet odpravili proti parku. Tokrat je bila izkušnja strašljiva – ko sta skušali podariti topla oblačila, ju je mlajša brezdomka obkladala z raznovrstnimi izrazi, ki niso bili primerni za nikogaršnja ušesa. Na koncu jima je strgala vrečo iz rok in odšla. »Kaj misliš, kakšna je njena zgodba?« je Pija načela pogovor na poti domov. »Težka, draga moja, težka. Videti je, da zelo trpi, a morda je danes vsaj zeblo ne bo.«

In tako sta ponavljali izlet dan za dnem, na Pijina lica se je počasi vračala barva, v Ankino srce pa se je naselilo upanje. Večer pred vrnitvijo staršev sta uživali v njenem posebnem čaju, ko je Pija spet zajokala. Babi jo je čvrsto prijela za roki, se zazrla v njeno mlado lice in v tišini čakala. »Toliko življenja kot v zadnjih dneh nisem čutila že zelo dolgo. Čutim le, da nisem pomembna, da nikomur nisem pomembna. Nikoli ni časa in nihče me ne sliši ...« In dolgo v noč je Anka poslušala, kaj vse Pija čuti. Na koncu jo je izčrpana objela in ji zašepetala:

»Si pomembna in si ljubljena! Veš, ob teh najinih trenutkih spoznavam, da je bila moja mladost res skromna. Tvoja je dobro preskrbljena, bogata, a hkrati veliko skromnejša od moje tam, kjer je najpomembnejše. In deček tega si malce začutila v zadnjih dneh, ko si nekomu, ki ti tega ne more nikoli povrniti, polepšala dan. Pri vsem tem si sebe in svoja občutja postavila na drugi tir, kjer je sočasno tekkel proces polnjenja rezervoarjev ljubezni. Si za, da poskusiva še?« In Pija je prikimala.

Ankina noč je bila kratka kot vse v tem tednu – polna premišljevanja in molitve. Tokrat molitve zahvale. Čutila je, da se je zgodil velik premik. Ob vrnitvi sina in snahe je Anka najprej močno objela snaho, nato še sina: »Hvala, da sta me povabila, da sem lahko preživela teden s Pijo.« Ob pogledu na ta nenavaden prizor je Pija na mizo začela prinašati dišeče kosilo in jasno naznanila: »Babi Anka bi sicer rekla, da rezervoar hrane ni pomembnejši od rezervoarja ljubezni, a vseeno ni dobro, da se kosilo hladi!

OB SMRTI SVOJCEV SO DAROVALI:

Ob smrti FRANCA BRADAČA je dala dar za cerkev in za 5 maš sestra. Dar za cerkev in za 1 mašo so dali Strnadovi iz Vidma. Po 1 mašo so dali Tomoževi, Miha Kastelic in Metka Nograšek.

Ob smrti ALOJZIJA PONIKVARJA so dali dar za cerkev in za maše: žena Milica (4), hčerka Darja z družino (2), sin Marjan z družino (2), druž. Medja

(1). Za 2 maši je dal Marko Zevnik, po eno pa: Zvonka Žibert, Bucikovi, Fani Morela, sestrična Metka Tegelj, Franc Lenarčič in druž. Šuštar.

Ob smrti JOŽETA ZAKRAJŠKA so dali dar za cerkev in za maše: Janko Kastelic in Bavčarjevi (4), Babičevi iz Velenja (2) in sestrična Justi (2). Za 2 maši je dala sestra Fani. Po 1 mašo pa: Majda, Shawisevi, Jožefovi, Vodičarjevi iz Pon., Slavka Hočevar, Janezovi (Pon.10), Lukatovi, Marija in Toni, Šinkovčevi in Šepčevi iz Pon.

Ob smrti JOŽETA KOVAČIČA so darovali bratje in sestre dar za cerkev in za 8 maš. Dar za cerkev in za 2 maši je dala druž. Strnad iz Ceste. Dar za cerkev so dali Ljubičevi iz Predstrug. Za maše pa so dali: druž. Papež iz Vel. Lipljenj (4), člani ŽPS Struge (3), sestrična Majda (2), Blatnikovi iz Zg. (2), Ljubičevi iz Zg. (2), po 1 mašo pa: Stanka Ristič, Zvone Babič, Dragica, Milka, Lundrovi, druž. Grm (Zg.), Gregorjevi iz Lipljenj, Klančarjevi, Žlogančkovi in Urška Retar (Senožeti).

Ob smrti BRANKE PUGELJ so darovali: dar za cerkev in po 2 maši brat Vinko, sestra Dragica, Svetinovi, druž. Strnad (Cesta) in nečakinji Darja in Martina. Dar za cerkev so dali Ljubičevi iz Predstrug in Jože Novak. Mož Janez je dal za 4 maše, po 2 maši pa sin Igor, sin Tomaž, Pugljevi (Grosuplje), druž. Zakrajšek (Podžaga), Žgajnarjevi (Z. v.) in Ahačevčičevi (Pdč.) in Tone in Marija – Sekundarjeva. Po 1 mašo pa so dali: Gruškovnjakovi, Pugelj (Struge), Bartonovi, Tatjana Tišler, sodelavka Vika in družina Videmšek iz Bevk.

Pon. 19.12. <i>Božična devet.</i>	Vid.	18.00	Jože Zakrajšek, 8. dan Alojz in Zofija Jakopič, obl., Pdč.
Tor. 20. 12. <i>Božična devet.</i>	Vid.	18.00	Alojzij Ponikvar, 8. dan Vsi Strnadovi, Pdč. Jože Babič in vsi Tišlerjevi, Zg.
Sre. 21. 12. <i>Božična devet.</i>	Vid.	18.00	Branka Pugelj, 8. dan Franciška Kos Babič
Čet. 22. 12. <i>Božična devet.</i>	Vid.	18.00	Jože Kovačič, 8. dan Anton Sever, obl.
Pet. 23. 12. <i>Božična devet.</i>	Vid.	18.00	Danijela Novak, obl., Vid. Marija Zupančič, C.
Sob. 24.12. <i>Adam in Eva</i> SVETI VEČER	Vid. Pon. Vid.	17.00 22.00 24.00	Marija Ljubi, obl., B. v. Vsi Mežnarjevi in Franc Škulj Za farane in neverne
Ned. 25.12. BOŽIČ – ROJSTVO G. Anastazija	Pdg. Kom. Vid. Vid.	8.00 9.00 10.30 16.00	Vsi Smrekarjevi Padli in pogrešani Kopoljci Rozalija Jakič, obl., Z. v. Jože Novak, obl., Kom.
Pon. 26.12. Štefan Dan samost.	Vid. Pon. Vid. Kom.	7.30 9.00 10.30 18.00	Štefan Adamič in starši Zrimšek Anton in družina Pugelj Za domovino Jože Strah, obl., K. 8
Tor.27.12. <i>Janez, apostol</i>	Vid. Kom.	18.00 18.00	Jože Zakrajšek, 30. dan Franciška in vsi Mohar, C. Alojz Babič, obl.
Sre. 28.12. <i>Nedolžni otroci</i>	Vid.	8.00	Mari in Stane Babič, obl. Ana Žgajnar, obl., Z. v.
Čet. 29. 12. <i>Tomaž Beket</i>	Vid.	18.00	Franc Bradač, 30. dan Dušan in vsi Godec, C., obl.
Pet. 30. 12. SVETA DRUŽINA	Vid. I. G.	18.00 18.00	Alojzij Ponikvar, 30. dan Jože Kralj, Zg., obl. Za llovo Goro
Sob. 31.12. <i>Silvester</i>	Vid. Pon. Kom.	8.00 10.00 10.00	V zahvalo za prejete dobrote Ciril Bambič in starši Zgonc Pok. Lohkar
Ned. 1. 1. Marija, Božja Mati Novo leto	Vid. Pon. Vid. Vid.	7.30 9.00 10.30 18.00	Za farane in neverne Vsi sorodniki J+A Ustanovna maša Ivana in Alojz Babič, B. v., obl.
Pon. 2. 1. <i>Bazilij Vel.</i>	Vid. Pon.	7.30 18.00	Ančka Lazar, obl., Zg. Vodičarjevi
Tor. 3. 1. <i>Jezusovo ime</i>	Vid. Kom.	18.00 18.00	Jože Kovačič, 30. dan Mirko Buščaj, obl.
Sre. 4. 1. <i>Elizabeta</i>	Vid.	9.30	Frančiška Novak, Vodice V zahvalo in pomoč
Čet. 5. 1. <i>Janez Nep.</i>	Vid.	18.00	Marjeta Cimerman, Hoč., obl. Zvone Zabukovec, obl., C.
Pet. 6. 1. GOSPODOVO RAZGLAŠ. 1. PETEK	Vid. Vid. Kom. Vid.	9.00 18.00 18.00 19.00	Milena Šuštar, obl., B. v. Marija Lavrič, obl., Z. v. Vsi sorodniki Janez Vidmar, obl.
Sob. 7. 1. <i>Rajmund</i>	Vid. Kom	8.00 18.00	Franc Babič in Marija Vidmar, Pdg. Branka Pugelj, 30. dan Rudi Strah, obl.
Ned. 8. 1. Jezusov krst	Vid. Pon. Vid. Vid.	7.30 9.00 10.30 18.00	Za farane in neverne Starši, bratje in sestra Brodnik Starši in Ignac Šuštar, Vid., obl. Ivanka, Marjan in Romana Tiselj, obl. Ivanka Jere, Z. v., obl.